

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw zdrowia określi:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 2) wykaz parametrów i minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów;
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne;
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody;
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań;
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a ustawy,
 - b) informacji, których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy;
- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych nie będących budynkami:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
 - b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu, w przypadku o którym mowa w art. 4k ust. 1 ustawy;

- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych;
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojkowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojkowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych;
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków określonych w art. 2b pkt 2 ustawy, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody;
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego.

Projektowane rozporządzenie wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1) oraz dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymagania dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12).

W zakresie niewynikającym z dyrektywy 2020/2184 projektowane rozporządzenie powiela dotychczasowe rozwiązania zawarte w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294), które utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

W § 3 projektu rozporządzenia określone zostały minimalne wymagania jakościowe dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wymagania te obejmują: parametry mikrobiologiczne (dotyczące bezpieczeństwa zdrowotnego w odniesieniu do mikroorganizmów), parametry chemiczne (dotyczące zawartości chemikaliów w wodzie), parametry wskaźnikowe (dotyczące parametrów istotnych dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości), dodatkowe wymagania chemiczne (krajowo ustalone substancje mogące występować w wodzie do spożycia w celu ochrony zdrowia ludzkiego w Rzeczypospolitej Polskiej, a nieujęte w załączniku I dyrektywy 2020/2184), wymagania

radiologiczne (dotyczące zawartości substancji promieniotwórczych w wodzie) oraz parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (bakterie z rodzaju *Legionella* i ołów).

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wymagania radiologiczne, jakim powinna odpowiadać woda oraz minimalna częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych. W załączniku tym wdrożono w części załącznik nr I i III dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wymagania radiologiczne, jakim powinna odpowiadać woda przeznaczona do spożycia przez ludzi, w tym:

- 1) wymagania dotyczące substancji promieniotwórczych;
- 2) stężenia pochodne dla promieniotwórczości w wodzie;
- 3) minimalną częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych;
- 4) minimalną częstotliwość pobierania próbek wody oraz postępowanie w zależności od stężenia aktywności radonu w wodzie.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia określa minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. W załączniku tym wdrożono załącznik nr I do dyrektywy 2020/2184.

W zakresie badania związków per- i polifluoroalkilowych (PFAS), uznawanych w dyrektywie 2020/2184 za powód do obaw w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, krajowo oznaczana będzie wyłącznie Suma PFAS. Przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – zgodnie z informacją przedstawioną w załączniku I. B dyrektywy 2020/2184 dla parametru PFAS Ogółem wskazują na możliwość wyboru parametru do monitorowania w zakresie związków per- i polifluoroalkilowych: *„Ta wartość parametryczna ma zastosowanie dopiero po opracowaniu wytycznych technicznych dotyczących monitorowania tego parametru zgodnie z art. 13 ust. 7. Państwa członkowskie mogą wtedy zdecydować, czy będą stosowały jeden z parametrów – „PFAS ogółem” lub „Suma PFAS” – czy obydwa.”*

Parametr „Suma PFAS”, zgodnie z projektowanymi wytycznymi Komisji Europejskiej „Technical guidelines (draft) regarding methods of analysis for monitoring of per- and polyfluoroalkyl substances (PFAS) under the recast Drinking Water Directive 2020/2184 parameters ‘PFAS Total’ and ‘Sum of PFAS’, including detection limits, parametric values and frequency of sampling” z dnia 23.01.2024 r., może być oznaczany, do celów monitorowania wody, chromatografem cieczowym z detektorem masowym (HPLCMS- MS) z możliwością wykonywania badań związków PFAS z wstępną ekstrakcją SPE. Zgodnie z niniejszymi wytycznymi technicznymi, które obejmują, w oparciu o ocenę techniczną i społeczno-ekonomiczną, wybór metod i podejść analitycznych uznanych za najbardziej odpowiednie do monitorowania parametrów ww. dyrektywy 2020/2184 m.in. „Sumy PFAS”, zgodnie z przepisami określonymi w tej dyrektywie – chromatograf cieczowy LC-MS jest jedynym dedykowanym sprzętem do stosowania metody, która pozwala na spełnienie wymagań dyrektywy (w zakresie niepewności i możliwości oznaczenia 20 parametrów wchodzących w zakres oznaczenia „Sumy PFAS”; Części A i B normy EN 17892 zaprojektowano i zwalidowano dla wszystkich 20 substancji docelowych uwzględnionych w parametrze "Suma PFAS" dyrektywy 2020/2184; norma EN 17892 jest pierwszą standardową metodą, która zapewnia pełną walidację z europejskiego badania międzylaboratoryjnego).

W przypadku oznaczania PFAS Ogółem istnieje przekonanie, że żadna metoda analityczna nie jest obecnie w pełni przydatna do oznaczenia tego parametru. Przeprowadzony ranking metod uwzględniał kryteria analityczne, ekonomiczne oraz aspekty społeczne. Wobec możliwości wyboru parametru PFAS do monitorowania jakości wody oraz biorąc pod uwagę, że nie występuje obecnie żadna metoda analityczna pozwalająca na uzyskanie rzetelnego wyniku jakości wody dla parametru PFAS Ogółem, parametr ten nie zostaje włączony do listy parametrów do oceny jakości wody.

Przepis § 4 projektu rozporządzenia stanowi, że w załączniku nr 3 do rozporządzenia, określone zostały parametry w podziale na parametry grupy A i grupy B oraz minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz w podziale na liczbę próbek wymaganych rocznie do pobrania zarówno dla parametrów grupy A jak i grupy B, która jest uzależniona od objętości wody dostarczanej lub produkowanej dziennie w strefie zaopatrzenia. Strefą zaopatrzenia, zgodnie z ustawą, jest określony geograficznie obszar, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego lub większej liczby źródeł i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi można uznać w przybliżeniu za jednolitą.

Przepis § 5 projektu rozporządzenia wskazuje, że do monitorowania jakości wody stosowane są metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne (pod warunkiem spełnienia wymagań uznania metody alternatywnej za równoważną z metodą referencyjną). Szczegółowe metody analizy określone zostały w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Przepisy § 6 precyzują warunki dla pobierania próbek na potrzeby kontroli zgodności niektórych parametrów chemicznych, w szczególności miedzi, ołowiu i niklu, pobierane są z kranu konsumentów bez uprzedniego spłukiwania, w ciągu dnia przez losową próbkę o objętości jednego litra; jako rozwiązanie alternatywne można stosować metody z ustalonym okresem stagnacji, które lepiej odzwierciedlają sytuację, pod warunkiem że na poziomie strefy zaopatrzenia nie prowadzi to do mniejszej liczby przypadków niezgodności niż przy użyciu losowej metody dziennej.

Z kolei próbki pobierane na potrzeby kontroli zgodności parametrów mikrobiologicznych w punkcie zgodności pobiera się i postępuje z nimi zgodnie z normą PN-EN ISO 19458, w celu określenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi płynącej z kranu u konsumenta i tym samym zbadania, jaki wpływ na jakość wody ma instalacja wodociągowa wewnątrz budynku (pobierane próbki do celu b).

Pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej, z wyjątkiem pobierania próbek z kranów konsumentów, musi przebiegać zgodnie z normą PN-ISO 5667-5, zaś w odniesieniu do parametrów mikrobiologicznych pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej odbywa się zgodnie z normą PN-EN ISO 19458, w celu określenia jakości wody w sieci rozdzielczej, za którą odpowiada dystrybutor (pobieranie próbek do celu a).

Przepisy § 7 projektu rozporządzenia przewidują miejsca i sposób pobierania próbek do badań bakterii *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych obiektów priorytetowych. Miejsca pobierania do badania próbek ciepłej wody pozwalające na ocenę wewnętrznej instalacji wodociągowej, poza siecią wodociagową, w celu wykrywania bakterii *Legionella* sp. ma się odbywać w: punkcie czerpalnym zlokalizowanym najdalej od urządzenia podgrzewającego wodę, punkcie wypływu z urządzenia podgrzewającego wodę lub najbliższego punktu czerpalnego i punktach na powrocie wody cyrkulacyjnej. Alternatywnie można wytypować punkty wskazane na podstawie oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociagowym jako punkty wysokiego ryzyka dla występowania bakterii z rodzaju *Legionella*. Procedura pobierania próbek musi być zgodna z normą PN-EN ISO 19458, a dodatkowo wymaga jednoczesnego pomiaru temperatury wody oraz

zgromadzenia danych na temat stosowanych metod dezynfekcji.

Przepis § 8 projektu rozporządzenia określa, jak często należy badać ciepłą wodę w systemach wewnętrznych. Częstotliwość ta jest zależna od stopnia ryzyka związanego z jakością wody, szczególnie w odniesieniu do bakterii *Legionella*. W razie wykrycia zagrożenia mikrobiologicznego wymagane są natychmiastowe działania naprawcze i dodatkowe badania w celu potwierdzenia skuteczności podjętych działań. Szczegóły dotyczące tych wymagań znajdują się w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Przepis § 9 projektu rozporządzenia nakłada na dostawców wody obowiązek niezwłocznego zgłaszania wszelkich niezgodności z wymaganiami jakości wody do odpowiednio właściwego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, wraz z wyjaśnieniem przyczyn problemu i planem działań naprawczych. Informacje te muszą być przekazywane w terminie do trzech dni roboczych. Dostawcy mają również obowiązek składania regularnych sprawozdań z badań jakości wody, które należy dostarczyć w terminie jednego miesiąca. W przypadku przekroczeń wytycznych dla parametrów z tzw. listy obserwacyjnej (dotyczącej potencjalnie niebezpiecznych substancji w wodzie), informacja o takich przypadkach musi być dostarczona w ciągu trzech dni.

Zgodnie z przepisem § 10 projektu rozporządzenia, właściciele lub zarządcy nieruchomości mają obowiązek regularnego przekazywania odpowiednio inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdań z badań jakości wody, szczególnie w zakresie ryzyka związanego z obecnością *Legionelli* lub ołowiu. Jeżeli nie występują żadne przekroczenia dopuszczalnych wartości, sprawozdania te należy składać w ciągu miesiąca od zakończenia badań. W przypadku stwierdzenia ryzyka dla zdrowia, zarządcy muszą poinformować inspektora o podjętych działaniach naprawczych w terminie siedmiu dni roboczych.

W § 11 określono sposób prowadzenia wstępnego monitoringu substancji promieniotwórczych, w tym wykonywania pomiarów.

W § 12 określono sposób dokonywania pomiarów stężenia trytu w ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez dostawców wody. Określono w nim również sposób informowania właściwych organów w przypadku przekroczenia określonych wartości radonu, trytu lub dawki orientacyjnej o przekroczeniach wartości dopuszczalnych. Organami tymi są: właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta),

właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny oraz właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej a także Prezes Państwowej Agencji Atomistyki. Zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje 5 Wojskowych Inspektorów Sanitarnych działających w pięciu (5) Wojskowych Ośrodkach Medycyny Prewencyjnej w Bydgoszczy, Gdyni, Nowym Dworze Mazowieckim, Krakowie i we Wrocławiu zgodnie z właściwością miejscową określoną w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. 432). Nadzór sanitarny w zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z przepisem art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej prowadzony jest nad 265 „wojskowymi ujęciami wody”. Przepisy § 11 i § 12, a także załącznik nr 1 co do zasady powielają rozwiązania zawarte w dotychczasowym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Przepisy § 14–16 wskazują sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych w ramach prowadzonego monitoringu zgodności.

Zgodnie z przepisem § 14 projektu rozporządzenia, w sytuacji, gdy badania wykażą przekroczenia parametrów mikrobiologicznych, dostawca wody jest zobowiązany do natychmiastowego pobrania dodatkowych próbek w ciągu 24 godzin. Następnie musi realizować zalecenia odpowiednio właściwego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej i informuje konsumentów o konieczności gotowania wody. Dostawca wody jest także odpowiedzialny za informowanie konsumentów o występującym zagrożeniu, a także za wdrożenie działań naprawczych oraz przeprowadzenie dodatkowych badań w celu potwierdzenia ich skuteczności.

Zgodnie z przepisem § 15 projektu rozporządzenia, jeżeli badania wykażą przekroczenia parametrów wskaźnikowych, które nie odnoszą się bezpośrednio do mikrobiologii (np. mętności lub smaku wody), dostawca wody ma obowiązek pobrania dodatkowych próbek w porozumieniu odpowiednio z właściwym inspektorem sanitarnym lub wojskowego inspektora

sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. Dalsze działania obejmują realizację zaleceń inspektora, usunięcie przyczyny niezgodności oraz aktualizację oceny ryzyka, uwzględniając różnorodne czynniki, takie jak lokalne warunki gospodarcze, klimatyczne i technologiczne.

Zgodnie z przepisem § 16 projektu rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia niezgodności jakości wody, odpowiednio właściwy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej podejmuje działania mające na celu ochronę zdrowia publicznego. Może to obejmować zlecenie dodatkowych badań, nadzorowanie działań dostawcy wody oraz informowanie władz lokalnych, takich jak wójt czy burmistrz, o istniejącym zagrożeniu. Inspektor ma także obowiązek wydawania komunikatów zawierających zalecenia dla konsumentów, takich jak gotowanie wody przed spożyciem.

W przepisach § 17 określono sposobu postępowania w przypadku przekroczenia w wodzie surowej wartości wytycznych ustalonych dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną. Decyzja wykonawcza UE 2022/679 z dnia 19 stycznia 2022 r. ustanawiająca listę obserwacyjną substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z dyrektywą 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r.) wprowadziła wprost listę obserwacyjną substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na której zostały wpisane 17-beta-estradiol i nonylofenol.

Przepis § 19 ma charakter przepisu dostosowawczego.

Załącznik nr 3 do rozporządzenia wskazuje parametry i minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz tych parametrów. W załączniku tym wdrożono załącznik nr II część B i C do dyrektywy 2020/2184.

Załącznik nr 4 do rozporządzenia określa metody analizy, w tym w szczególności metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne. W załączniku wskazane zostały referencyjne metody analizy dla parametrów mikrobiologicznych (część A załącznika), minimalna charakterystyka wykonania analizy „niepewność pomiaru” dla parametrów chemicznych (część 1.B załącznika), wykaz pojedynczych substancji wchodzących do Sumy PFAS (część 2.B załącznika), wymienionych w części B pkt 3 załącznika III do dyrektywy.

W części C załącznika nr 4 znajduje się wykaz parametrów mikrobiologicznych, dla których określono metody alternatywne, uznane za równoważne. Projekt rozporządzenia

wprowadza metodę alternatywną analizy w odniesieniu do parametru enterokoki jelitowe tj. metodę Enterolert-DW, będącą metodą alternatywną dla metody PN-EN ISO 7899-2. Krajowy proces uznania metody Enterolert-DW jako metody alternatywnej dla metody PN-EN ISO 7899-2 został przeprowadzony na podstawie art. 12c ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Strona polska, po uzyskaniu pozytywnej opinii instytutu badawczego wykonującego zadania z zakresu zdrowia publicznego co do równoważności metody Enterolert-DW, przedłożyła Komisji Europejskiej dokumentację z badań równoważności metody alternatywnej. Komisja Europejska poinformowała, że dostarczone przez Polskę dokumenty zostały ocenione przez Europejską Grupę Ekspertów ds. Mikrobiologii (EMEG), która pomaga Komisji Europejskiej w ocenie tego typu wniosków na podstawie dyrektywy 98/83/WE w sprawie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Grupa EMEG zdecydowała, że złożony wniosek dot. równoważności metody Enterolert-DW dla metody PN-EN ISO 7899-2 może zostać zaakceptowany na podstawie przekazanej przez stronę polską dokumentacji dotyczącej równoważności metody.

W załączniku tym wdrożono załącznik nr III do dyrektywy 2020/2184.

Załącznik nr 5 do rozporządzenia określa minimalną częstotliwość oraz miejsca pobierania próbek wody do badań dla monitorowania wartości parametru *Legionella* w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz procedury postępowania w zależności od wyników badania bakteriologicznego.

Załącznik nr 6 do rozporządzenia określa badania jakości wody w ramach monitoringu jakości wody w zakresie parametrów substancji promieniotwórczych należy prowadzić z zastosowaniem metod lub procedur badawczych zapewniających osiągnięcie granic wykrywalności.

Załącznik nr 7 do rozporządzenia określa wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego. Zgodnie z ustawą monitoring operacyjny ma na celu zapewnienie szybkiego wglądu w parametry eksploatacyjne i problemy z jakością wody oraz umożliwia szybkie zaplanowane wcześniej działania naprawcze. Sposób prowadzenia monitoringu operacyjnego dopasowuje się do konkretnego systemu zaopatrzenia, uwzględniając wyniki identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia, a jego celem jest potwierdzenie skuteczności wszystkich środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, dystrybucji i magazynowania. Monitoring operacyjny obejmuje monitorowanie parametru

„mętność” w zakładzie zaopatrującym w wodę w celu regularnego kontrolowania skuteczności fizycznego usuwania zanieczyszczeń za pomocą procesów filtracji zgodnie z określonymi wartościami odniesienia i częstotliwościami, przy czym te wartości odniesienia i częstotliwości nie dotyczą źródeł wód podziemnych, w przypadku których mętność wynika z obecności żelaza i manganu. Kolejnym parametrem objętym monitoringiem operacyjnym w wodzie surowej jest parametr „colifagi somatyczne”. Parametr ten mierzy się, jeżeli ocena ryzyka wskazuje, że jest to właściwe. Jeżeli zostanie on stwierdzony w wodzie surowej w stężeniach wynoszących >50 PFU/100 ml, należy przeprowadzić analizę po etapach uzdatniania, aby oznaczyć wartość logarytmiczną usuwania przez występujące bariery oraz ocenić, czy ryzyko przedostania się wirusów chorobotwórczych zostało w wystarczającym stopniu opanowane.

Przewiduje się 14-dniową *vacatio legis*. Przyjęty termin *vacatio legis* jest wystarczający na zapoznanie się z aktem wykonawczym przez adresatów norm, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na mikro-, małych, średnich i dużych przedsiębiorców będących dostawcami wody w związku z obowiązkami wynikającymi z prowadzenia monitoringu zgodności, monitoringu operacyjnego oraz pobieraniem próbek wody, przy czym należy podkreślić, że obowiązki w zakresie monitorowania jakości wody przeznaczonej do picia oraz pobierania próbek wody istniały już pod rządami dotychczasowej regulacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348). W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektu rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.